

DR.10 IZVJEŠTAJ O OCJENI DOKTORSKOGA RADA¹

PODACI O DOKTORANDU / DOKTORANDICI

Ime i prezime doktoranda / doktorandice:	Petar Ceronja, mag. iur.
Matični broj doktoranda / doktorandice:	10DPD2006

OPĆI PODACI O STUDIJU

Nositelj studija:	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet
Naziv studija:	Doktorski studij pravne znanosti smjer Pravo društava i trgovačko pravo
Naziv partnerske institucije (u slučaju da se radi o dvojnom doktoratu):	
Naziv upisanog doktorskog studija na partnerskoj instituciji (u slučaju da se radi o dvojnom doktoratu):	
Područje / polje / grana (ako se doktorski studij izvodi u grani):	Društvene znanosti/Pravo/Trgovačko pravo i pravo društava

PODACI O DOKTORSKOM RADU

Jezik pisanja rada:	hrvatski	
Naslov doktorskoga rada:	Na jeziku pisanja rada	Ugovor o logističkoj špediciji
	Na hrvatskom	Ugovor o logističkoj špediciji
	Na engleskom	Forwarding Logistics Contract

MENTOR(I)

	Ime i prezime, titula:	Ustanova, država:
Mentor:	prof. dr. sc. Hrvoje Markovinović	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet
Mentor:		

POVJERENSTVO ZA OCJENU DOKTORSKOGA RADA

	Ime i prezime, titula:	Ustanova, država:
Imenovano povjerenstvo za ocjenu doktorskoga rada ² :	1.. prof. dr. sc. Nina Tepeš	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet, RH
	2.. prof. dr. sc. Petar Miladin	Sveučilište u Zagrebu Pravni fakultet, RH

¹ Ispunjeni obrazac DR.10 poslati u elektroničkom i tiskanom obliku, potpisani, u nadležnu referadu.

Obrazac popunjava predsjednik Povjerenstva za ocjenu doktorskoga rada.

² 6. i 7. član povjerenstva dopušteni su samo u slučaju dvojnog doktorata

	3..izv. prof. dr. sc. Marko Ivkošić	Sveučilište u Splitu Pravni fakultet, RH	
	4..		
	5..		
	6..		
	7..		
	Sjednica nadležnog tijela i točka dnevnog reda u okviru koje je imenovano Povjerenstvo:	Odluka Vijeća Pravnog Fakulteta u Zagrebu od 4. 6. 2025. .	
	OCJENA DOKTORSKOGA RADA		
Oblik pisanja rada:	☒ znanstvena monografija ☐ skandinavski model ☐ umjetnički rad		
Rad se ocjenjuje:	☒ prvi put	☐ nakon dorade	
Doktorski rad treba:	☒ prihvatiť ☐ doraditi ☐ odbiti		
Obrazloženje prethodno navedenog mišljenja (uz navođenje izvornog znanstvenog ili umjetničkog doprinosu i novog otkrića):			
<p>Uvod</p> <p>Vijeće Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na sjednici održanoj 4. lipnja 2025. godine imenovalo nas je članovima povjerenstva za ocjenu doktorskog rada pristupnika Petra Ceronje, mag.iur., pod naslovom: "Ugovor o logističkoj špediciji".</p> <p>Rad koji nam je predan na ocjenu opsega je 352 stranice, od čega je 308 stranica glavnog teksta rada. Ostali dio čini oprema teksta koja se sastoji od sadržaja, popisa korištene literature i pravnih izvora i ostalih popratnih dokumenata i popisa. U radu se nalazi 1291 bilješka, koje, osim upućivanja na literaturu i odgovarajuće dijelove rada, sadrže i dodatna obrazloženja izdvojena iz glavnog teksta radi preglednosti. Popis literature sastoji se od 216 bibliografskih jedinica, koje su, osim na hrvatskom, prije svega na njemačkom jeziku, ali i na jezicima drugih analiziranih pravnih sustava. U popisu literature nalaze se navedeni i propisi te ostali korištени domaći i strani izvori uključujući i međunarodne konvencije te izvore autonomnog trgovačkog prava kao i korištene sudske odluke (hrvatskih sudova, te sudova država čiji se pravni poretci uspoređuju, napose sudova SR Njemačke).</p> <p>Rad je podijeljen na sedam dijelova pod naslovima: 1. Uvod, 2. Povijesni razvoj špedicije i gospodarska uloga špedicije i logistike, 3. Pojam i pravna priroda ugovora o špediciji i ugovora o logistici, 4. Obveze logističara iz ugovora o logistici 5. Odgovornost logističara iz ugovora o logistici, 6. Prava logističara iz ugovora o logistici i 7. Zaključak.</p> <p>Tema rada</p> <p>Tema provedenog istraživanja je sustavno raspraviti kako izmijenjena gospodarska uloga špeditera odnosno integracija usluga</p>			

otpreme robe, prijevoza robe, uskladištenja robe i ostalih logističkih usluga kao i pojava djelatnosti logističke špedicije utječu na odnose koji se uobičajeno uređuju ugovorom o špediciji te u kakvoj je vezi izmijenjena gospodarska uloga špeditera s pojmom ugovora o logistici kao ugovora autonomnog trgovačkog prava kojeg treba detaljnije analizirati. O ovom se temi kao i općenito o ugovoru o logistici u domaćoj pravnoj književnosti nije do sada sustavno raspravljalo. Klasično odnosno redovito djelovanje špeditera za račun nalogodavaca u poslovnoj praksi sve više postaje iznimka nauštrb pružanja špediterskih usluga za svoj račun, pri čemu špediteri gospodarski objedinjuju sve više aktivnosti vezanih uz promet robe koje su uobičajeno predmet drugih ugovora poput ugovora o prijevozu, ugovora o uskladištenju ili ugovora o djelu. Na takvoj gospodarskoj podlozi nastaje ugovor o logistici i različite izvedenice i pojavn oblici ovog ugovora (primjerice ugovor o logističkoj špediciji), a koji su pravno izuzetno bliski ugovorima o špediciji u kojima špediteri djeluju za svoj račun. U tom smislu je potrebno raspraviti pojam i pravnu prirodu ugovora o logistici, prava, obveze i odgovornosti ugovornih strana te položaj ovog ugovora u sustavu hrvatskog trgovačkog prava.

Istraživačka pitanja i metodologija

Cilj pristupnikova istraživanja jest istražiti je li se kroz poslovnu praksu razvio tipizirani ugovor o logističkoj špediciji kao odgovor na povećan broj i vrstu usluga koje suvremeniji špediteri nude i obavljaju te ujedno i raspraviti pojam, pravnu prirodu i sadržaj ugovora o logistici kao ugovora autonomnog trgovačkog prava koji se u poslovnoj praksi razvio s ciljem objedinjavanja pružanja logističkih usluga odnosno otpreme robe, prijevoza, skladištenja i drugih logističkih činidbi. Izmijenjena gospodarska uloga špeditera kao i pojava i razvoj ugovora o logistici nameću i potrebu preispitati odredbe Zakona o obveznim odnosima kojima je uređen ugovor o špediciji i kroz provedenu raspravu predložiti odgovarajuće izmjene i dopune.

U tom smislu pristupnik je postavio tri istraživačka pitanja:

1. Je li se pod utjecajem poslovne prakse i pojave ugovora o logistici iz ugovora o špediciji razvio poseban tip ugovora autonomnog trgovačkog prava koji treba nazvati ugovor o logističkoj špediciji?
2. Koji je pojam, pravna priroda te uobičajeni sadržaj ugovora o logistici i koji je položaj tog ugovora u sustavu hrvatskog trgovačkog prava?
3. Koje je izmjene odredaba Zakona o obveznim odnosima koje uređuju ugovor o špediciji potrebno predložiti kako bi se odgovorilo na izmijenjenu gospodarsku ulogu špeditera u suvremenom robnom prometu?

U raspravi i odgovorima na postavljena istraživačka pitanja pristupnik je koristio više znanstvenih metoda. Analizirao je dostupnu pravnu književnost i ostale izvore prava, s posebnim naglaskom na opće uvjete poslovanja koje donose nacionalna i međunarodna udruženja špeditera i logističara. Pristupnik je u istraživanju dominantno koristio interpretativnu metodu kojom se tumače postojeće pravne norme te je primjenom teleološke metode istražio svrhu primjenjivih pravnih normi što je osobito značajno za raspravu o ugovorima i institutima koji nisu uređeni propisima i pripadaju autonomnom trgovačkom pravu. Pristupnik je interpretaciju domaćih pravnih normi u velikoj mjeri temeljio i dopunjavao poredbenom analizom hrvatskom trgovačkom pravu srodnih i bliskih pravnih sustava, i to prije svega zbog manjka znanstvenih istraživanja u polju prava povezanih s ugovorom o logistici i složenim pravnim pitanjima koji se javljaju u vezi s pojmom ovog ugovora u domaćoj pravnoj književnosti.

U tom smislu je posebna pažnja poredbenopravne analize posvećena proučavanju rješenja njemačkog prava s obzirom na to da je njemačko trgovačko pravo u pitanjima transportnog prava ne tako davno temeljito osuvremenjeno te je tradicionalno blisko hrvatskom trgovačkom pravu. Njemačka pravna književnost na području trgovačkog prava je i inače iznimno bogata i raznolika te pionirski i sustavno obrađuje ugovor o logistici kao noviji pravni posao trgovačkog prava kojim se pokušavaju integrirati usluge otpreme robe, prijevoza i skladištenja robe te pružanje ostalih logističkih usluga. U određenoj se manjoj mjeri pozornost posvećuje i

austrijskom, švicarskom, francuskom, engleskom i slovenskom pravu, a pristupnik odgovarajući potrebnu pozornost posvećuje i rješenjima međunarodnog trgovačkog prava s obzirom na međunarodna obilježja poslova otpreme robe. Pristupnik prenosi i određena dostupna rješenja domaće i strane sudske prakse koju upotrebljava na odgovarajućim mjestima.

Iz doktorskog rada proizlazi da se pristupnik primjereni i metodološki ispravno služi domaćom i stranom pravnom književnošću, ostalim izvorima prava i sudskom praksom.

Sadržaj rada

U prvom, uvodnom poglavlju pristupnik obrazlaže razloge za odabir teme kao i polazišne točke odabranog istraživanja, definira predmet i cilj istraživanja, opisuje strukturu istraživanja te pojašnjava metodologiju koju koristi u istraživanju. Pristupnik ujedno formulira tri istraživačka pitanja na koja će kroz provedenu raspravu i izloženu strukturu istraživanja dati odgovor.

Druge poglavljene naslovljeno „Povijesni razvoj špedicije i gospodarska uloga špedicije i logistike“ usmjereno je na razmatranje povijesnog razvoja špedicije kao djelatnosti uz primarno korištenje povijesnopravne metode i na pojašnjavanje gospodarske uloge špedicije kao i utjecaja fenomena logistike na gospodarsku ulogu špedicije u suvremenom prometu roba. U poglavlju se ujedno pojašnjava preobrazba djelatnosti klasične, redovite špedicije u djelatnost pružanja logističkih usluga, čime je ustanovljena gospodarska podloga nastanka ugovora o logistici.

U trećem poglavlju naslova „Pojam i pravna priroda ugovora o špediciji i ugovora o logistici“ koje je ujedno i najveće te središnje poglavje doktorskog rada sustavno se raspravljaju stajališta odabrane domaće i strane pravne književnosti o pojmu i pravnoj prirodi ugovora o špediciji, uzimajući u obzir postojanje različitih pristupa njegovu uređenju u poredbenom pravu. Na temelju zaključaka o preobražaju gospodarske djelatnosti špedicije u djelatnost pružanja logističkih usluga, stajališta pravne književnosti o djelovanju špeditera za svoj račun te rasprave njemačke pravne književnosti o pojmu i pravnoj prirodi *Logistikvertraga*, pristupnik konkretno određuje pojam i pravnu prirodu ugovora o logistici u hrvatskom autonomnom trgovačkom pravu kao mješovitog ugovora autonomnog trgovačkog prava koji ima obilježja ugovora o špediciji, ugovora o prijevozu, ugovora o uskladištenju i ugovora o djelu. Kako bi se ugovor o logistici što preciznije smjestio u sustav hrvatskog trgovačkog prava, pristupnik ga razgraničava od srodnih i bliskih pravnih instituta s posebnim naglaskom na pojmove oblike ugovora o špediciji u kojima špediter ispunjava obveze iz ugovora za svoj račun. Zauzima se i shvaćanje o postojanju ugovora o logističkoj špediciji kao pojavnog oblika ugovora o logistici, a ne zasebnog, tipiziranog ugovora trgovačkog prava. Posebno se navode izvori prava koji se primjenjuju na ugovor o logistici i pojašnjava njihov odnos.

Četvrto poglavje rada naslovljeno „Obveze logističara iz ugovora o logistici“ posvećeno je izlaganju o obvezama koje logističar preuzima s osnova sklopljenog ugovora o logistici. Analiziraju se tipične obveze koje logističar preuzima, a koje se grupiraju u skladu s mješovitom pravnom prirodom ovog ugovora. Pristupnik poglavje započinje pojašnjavajući predugovorne obveze logističara, a u nastavku posebno detaljno obrađuje obveze logističara na postupanje s dužnom pažnjom, čuvanje nalogodavčevih interesa i savjetovanja nalogodavaca uzimajući u obzir trajnost kao obilježje ovog obveznog odnosa i odnos povjerenja koji se uobičajeno javlja između ugovornih strana. Analizira se obveza organizacije prijevoza robe kao značajna obveza logističara na koju se podredno primjenjuju odredbe kojima je uređen ugovor o špediciji i osobito ugovor o prijevozu. Pojašnjavaju se obveze logističara o uskladištenju robe odnosno čuvanju robe na koje se na odgovarajući način trebaju primijeniti odredbe koje uređuju ugovor o uskladištenju, dok se za izvršenje ostalih odnosno uobičajenih logističkih činidbi, s obzirom na njihovu prirodu, zaključuje da se na odgovarajući način trebaju primijeniti pravila koja uređuju ugovor o djelu. Pristupnik posebno obrađuje i obveze osiguranja robe i izvršenja potrebnih carinskih radnji kao obveze neodvojive od prometa robe odnosno otpreme robe.

U petom poglavju „Odgovornost logističara iz ugovora o logistici“ pristupnik razmatra odgovornost logističara prema nalogodavcu koja se u osnovi svodi na odgovornost za gubitak robe, štetu na robi i zakašnjenje u isporuci, pri čemu su, u skladu sa strukturom istraživanja i pravnom prirodom ovog ugovora pravila o odgovornosti grupirana s obzirom na temeljne karakteristike preuzetih obveza i njihovu povezanost s ugovorima o špediciji, prijevozu, uskladištenju i djelu. U ovom poglavju pristupnik osobitu pozornost posvećuje odnosu ugovornih odredaba odnosno dispozitivnih pravila obveznog prava i načelno prisilnih zakonskih odredaba transportnog prava (prije svega primjenjivih međunarodnih konvencija kojima su uređena pitanja prijevoza robe) i njihovo primjeni na ugovor o logistici, osobito na pitanja isključenja i ograničenja odgovornosti logističara za gubitak ili oštećenje robe. Pristupnik zauzima shvaćanje da je položaj logističara nalik i blizak položaju operatera multimodalnog transporta i pojašnjava kako se pravila i stajališta o odgovornosti za gubitak ili štetu na robi koja vrijede u multimodalnom transportu robe mogu na odgovarajući način primijeniti i na ugovor o logistici. U tom smislu se razgraničava odgovornost za slučajeve lociranih od nelociranih šteta te se razmatra uređenje odgovornosti logističara u kontekstu primjene tzv. sustava jedinstvene ili mrežaste odgovornosti za gubitak ili oštećenje na robi.

Šesto je poglavje naslova „Prava logističara iz ugovora o logistici“ posvećeno raspravi o pravima koje logističaru pripadaju s osnova sklopljenog ugovora. Pristupnik posebnu pozornost posvećuje pravu logističara na naknadu, pri čemu pristupnik pojašnjava različite mogućnosti koje se u praksi koriste za obračun naknade u ovom složenom ugovornom odnosu. Pojašnjavaju se i ostala prava koja logističaru uobičajeno pripadaju s osnova ugovora o logistici, a koja su bliska pravima iz srodnih ugovora poput prava na predujam i naknadu troškova te prava na obaviještenost. Pristupnik zaključno razmatra i postojanje založnog prava logističara na robi kojem je svrha osigurati pravo na isplatu naknade.

U završnom se poglavju sumiraju najvažniji zaključci koji proizlaze iz provedenog istraživanja te se odgovara na postavljena istraživačka pitanja. Zaključuje se kako je ugovor kojim su uređene usluge koje se mogu smatrati logističkom špedicijom, pojmovno i po pravnoj prirodi, jedan od pojavnih oblika ugovora o logistici na koji valja primijeniti stajališta o obvezama, odgovornosti i pravima logističara zauzeta u doktorskom radu. Slijedom navedenoga, na takav ugovor treba primijeniti i stajališta koja su u radu zauzeta o pojmu, pravnoj prirodi, uobičajenom sadržaju i odgovornostima iz ugovora o logistici, a kojoj raspravi je posvećen najveći dio provedenog istraživanja. U odnosu na treće postavljeno istraživačko pitanje pristupnik na temelju provedene rasprave jasno predlaže kojim bi *de lege ferenda* izmjenama odredaba Zakona o obveznim odnosima koje uređuju ugovor o špediciji valjalo pristupiti.

U domaćoj pravnoj književnosti do sada nije provedeno sustavno istraživanje o ugovoru o logistici kao ugovoru autonomnog trgovачkog prava. U tom smislu pristupnikov doktorski rad predstavlja prvu domaću temeljitu pravnu analizu odnosa koji se javljaju u vezi s ugovorom o logistici koja rezultira zauzimanjem jasnih stajališta o pravnoj prirodi ovog ugovora, njegovom položaju u hrvatskom trgovачkom pravu kao i temeljnim pravima i obvezama ugovornih strana.

Treba zaključiti da je pristupnik Petar Ceronja odabrao iznimno zahtjevnu i složenu temu. Obradio ju je na zadovoljavajući način, znanstveno i stručno primjereno. Ta je obrada zahtjevala opsežno istraživanje i proučavanje brojnih pravnih izvora, domaće i strane literature i izvora autonomnog trgovачkog prava poput općih uvjeta poslovanja. Još jednom valja napomenuti da se pristupnik prihvatio obrade teme koja dosad u hrvatskoj pravnoj književnosti nije bila sustavno obrađena, a u poredbenoj pravnoj književnosti samo se njemački autori značajnije bave ugovorom o logistici u kontekstu pravne prirode ovog pravnog posla i njegovom mjestu u sustavu trgovачkog prava. Također, već dulje vremena u domaćoj pravnoj književnosti nije provedena sustavna rasprava o potrebi izmjena odgovarajućih odredaba Zakona o obveznim odnosima kojima je uređen ugovor o špediciji, a koja bi reflektirala izmijenjenu gospodarsku ulogu suvremenih špeditera, u što se pristupnik u ovom istraživanju također upustio. U tom smislu je rasprava koju je pristupnik proveo u okviru istraživanja rezultirala zaključcima na temelju kojih se može smatrati da je njegov rad izvorni znanstveni

rad koji omogućuje stjecanje stupnja doktora znanosti.

Mišljenje i prijedlog:

Povjerenstvo smatra da doktorski rad pristupnika Petra Ceronje "Ugovor o logističkoj špediciji" predstavlja izvorni znanstveni rad koji omogućuje stjecanje akademskog stupnja doktora znanosti. Istraživanje je provedeno u skladu sa standardima i pravilima struke. Izvorni znanstveni doprinos ovog istraživanja sastoji se u temeljitom prikazu pravnog instituta ugovora o logistici, raspravi i zaključcima o pravnoj prirodi i temeljnim obilježjima ovog ugovora autonomnog trgovačkog prava, kao i pojašnjavanju odgovarajuće primjene dispozitivnih pravila kojima su uređeni ugovori o špediciji, prijevozu, uskladištenju i djelu te određenih kogentnih normi transportnog prava na ovaj pravni odnos. Dodatan znanstveni doprinos sastoji se u zaključcima o sličnosti položaja špeditera koji usluge pružaju za svoj račun kao i operatera multimodalnog transporta s položajem logističara koji usluge pružaju s osnova ugovora o logistici, poglavito u odgovornosti za ispunjenje obveza iz ugovora o logistici i odgovornosti za gubitak ili oštećenje robe. Poseban doprinos provedenog istraživanja jest u *de lege ferenda* prijedlozima izmjena i dopuna Zakona o obveznim odnosima u dijelu u kojem je uređen ugovor o špediciji s posebnim naglaskom na odredbe koje definiraju pojam ugovora o špediciji i odredbe kojima je uređena zbirna otprema robe kao poseban slučaj špedicije.

Slijedom navedenoga, Povjerenstvo predlaže Vijeću Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu da doktorski rad pristupnika Petra Ceronje naslova: "Ugovor o logističkoj špediciji" prihvati kao uspješan.

Izdvojeno mišljenje (samo ako netko od članova Povjerenstva za ocjenu rada ima izdvojeno mišljenje):

Potpis

(ime i prezime člana povjerenstva)

Napomena (po potrebi)

Potpisi članova Povjerenstva
za ocjenu doktorskoga rada³:

Ime i prezime, titula, ustanova, država

Potpis

1. prof. dr. sc. Nina Tepeš
(predsjednik Povjerenstva)

2. prof. dr. sc. Petar Miladin

³ 6. i 7. član povjerenstva dopušteni su samo u slučaju dvojnog doktorata

	3..izv. prof. dr. sc. Marko Ivkošić		
	4..		
	5..		
	6..		
	7..		
	U Zagrebu, 25. kolovoza. 2025., (mjesto i datum)		